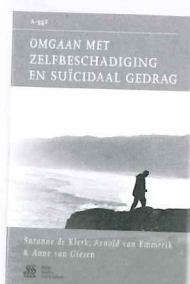

Zelfbeschadiging

Lange tijd was de opvatting in de hulpverlening dat degenen die over suïcide praten, het niet zullen doen. En als mensen zichzelf beschadigen moest je dat negeren, want door ze er aandacht voor te geven zou de zelfbeschadiging toenemen. Deze opvattingen houden niet langer stand. In het boek *Omgaan met*

zelfbeschadiging en suïcidaal gedrag, is de boodschap juist dat er nadrukkelijk aandacht moet zijn voor zelfbeschadiging en suïcidale gedrag. In de meeste gevallen wordt

het gedrag uitgelokt door emotionele pijn in een situatie waar de betrokkene niet mee om kan gaan. Hulp moet ook niet de nadruk leggen op het stoppen van dit gedrag, maar op begrijpen van de zelfbeschadiging en het vinden van alternatieven.

Drie psychologen schreven dit boek in zeer begrijpelijke taal. Het gaat in op oorzaken en functies van zelfbeschadigend gedrag, op de problemen die ermee samen hangen en de betekenis ervan voor de directe omgeving. Voor maatschappelijk werkers is de informatie uit dit boek heel relevant, al is het maar om de zwijgcultuur te doorbreken.

Will van Gemugten

- Suzanne de Klerk, Arnold van Emmerik & Anne van Giezen (2010), ***Omgaan met zelfbeschadiging en suïcidaal gedrag***. Houten: Bohn Stafleu van Loghum, 148 pp. ISBN 903-13-8334-4 € 22,50

Maatwerk nummer 2, april 2011